

ที่นี่...

ฮาร์ปปีนบารู

โดย อนันต์ โอกฤษ

วันก่อน

เขาว่าคนถือจอบถือคันไถเป็นใหญ่
เราเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย
เลี้ยงพืชพันธุ์ธัญญาหาร
และเลี้ยงทุก ๆ คน
เราคือผู้เป็นใหญ่ที่ยากจน

เราพูดภาษาอื่นไม่เป็น
อ่านและเขียนภาษาของเราเองก็ไม่มี
เราเพียงแต่ฟังและพูดภาษาของเรา
และเราก็กียากจน
เรามีวัฒนธรรม
ประเพณี
ศิลปะ
การศึกษา
และวิถีชีวิต
แบบของเรา
และเราก็กียากจน

วันนี้

เขาว่าเครื่องจักรเป็นใหญ่
เราเห็นเขาสรางโรงต่าง ๆ
เราเห็นคนมาจากที่ต่าง ๆ
เราได้ยินเขาพูดภาษาต่าง ๆ
และเราเห็นเขานับเงินต่าง ๆ
ทั่วไปทั้งแผ่นดินต่าง ๆ
แต่ทำไมหนอ...
ที่นี่...จึงเหมือนเดิม

บางคนว่า ที่นี่
เขาได้ยินเสียงฝนเหล็ก
ฟังคล้ายกับเสียงภาษาของเรา
แต่ได้ยินเสียงเจ็บปวด
ฟังคล้ายกับเสียงภาษาของเขา
เขาจึงกลัว
เขาจึงไม่กล้า

พรุ่งนี้

เขาว่า...พรุ่งนี้เขาจะสร้างโรงต่าง ๆ กันอีก
เพื่อนับเงินต่าง ๆ กันอีก
แต่...คงไม่ใช่ที่นี่

แหละที่นี่

คือฮาร์ปปีนบารู